

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Scholastico. 185.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πέραν ἢ δραστηρώτερον ταύτη γίνεσθαι
οἰόμενος. ἔφασκε γὰρ τοῖς ἐν ποι-
εασμοῖς ἔσθ' ἡ δὲ διχραίνεσι. τίς γὰρ
ἦός ἐστι πατρὸς πατὴρ; ἵνα ἐμφαν-
τικώτερον τῆ ἐρωτήσῃ τὴν ἀποδείξει
ἀποφανῆται. ἔπειτα ἀλαχό, ὡς ἐπον-
θεῖ γυνάμει ἀκατακλύστον τῶ θεῷ
προσεύχεσθαι; τῆ ἐρωτήσῃ τὴν ἀπο-
πῆσαν σαφέστερον δᾶσαι ποιόμενος.
ταῖς μὲν γὰρ ἀποφάσεις πολλοὶ καὶ
ἀπλήγην πολῶσι. τὰ δὲ καὶ ἐπε-
ρώτησιν παραχρῆμα, καὶ πείθει καὶ
ἐπισημαίνει, καὶ παραστήσας δόξαν τῶ
λέγοντι περὶ τῆσιν.

Θεοδοσίῳ χολαστικῷ. ρπε.

Theodosio Scholastico. 185.

Ἐγὼ τὰ ἐπιτηδεύματα ὧν οὐκ ἔστι
τὸ τέλος βιωφελές, ἐδὲ τέχναι εἶναι
ὀφείλουσι, ἀλλὰ ματαμοτηχίας ἢ κα-
κοτεχνίας. τεχνικὴν γὰρ ἔστι τὸ πρὸς
τὸ χεῖρ ὄμον καὶ κοινωφελές βλέπειν.

Ego studia ea, quorum finis vitæ huma-
næ nihil commodi affert, ne artes quidem
esse statuo, verum ματαμοτηχίας καὶ κακο-
τεχνίας, hoc est inanes & improbas artes.
Artificiosum enim hoc demum est, id sibi
propositum habere, quod hominum vitæ
commodum atque utile.

Θεῶνι ἑπισκόπῳ. ρπς.

Theoni. 186.

Ὁ ἀπόστολος, ὁ σοφώτατε, τοὺς
μὲν τὰ ἐπιτηδεύματα φρονεῖν αἰπαρά-
μηνος ἔφη, ἡμεῖς δὲ τὸ πολίτευμα ἐν
οὐρανοῖς ὑπάρχει, τοὺς μικρὰ καὶ φαῦ-
λα πράσσοντας τοῖς μεγάλοις καὶ νεανί-
αις ἀπὸ τῆσιν οἱ μὲν γὰρ εὐτέλεις εἰσὶ
καὶ ταπεινοί. οἱ δὲ μεγαλοφυεῖς καὶ οὐ-
ρανομικεῖς. τοὺς δὲ καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν φρονεῖν καταπέλλων ἔλεγε, μὴ
τὰ ὑψηλὰ φρονεῖν, ἀλλὰ τοῖς τα-
πεινοῖς συναπαρτίζεσθαι. οὐ τὰ ὑψη-
λότερα αὐτοῖς φρονεῖν καταπέλλων
ἀλλὰ τὴν ὑψηλότητα καὶ τὴν μεγαλα-
χίαν ἐπιπέλλων. Ἄλλο γὰρ μεγαλο-
φροσύνη, τὸ τίς, μεγαλοφυχία, καὶ
ἄλλο ὑψηλότητα, τὸ τίς, ἀλαζο-
νεία. ἡ μὲν γὰρ πάντα δεύτερον ἡγεῖ-
ται τὰ συμβαίνοντα τῶ οἰκείῳ ἀνδρείῳ
ἢ δὲ πάντας ἀνθρώπους δεύτερον τῶ οἰ-

Apostolus, vir sapientissime, cum eos,
qui terrena sapiunt, obiurgasset, his verbis
vltus est, Nostra autem conuersatio in cæ-
lis est: iis videlicet, qui praua & improba
faciunt, eos qui ingentia & præclara ope-
ra edunt, opponens. Illi enim viles & ab-
iecti sunt: hi autem animi magnitudine præ-
diti, atque insignis cuiusdam proceritatis.
Rursum, vt eos qui aduersus fratres inso-
lenter se efferunt, reprimeret, adhunc mo-
dum loquebatur. Non alta sapientes, sed
humilibus consentientes. Non quod eos
res supra mundum positas animo agitare
prohiberet: sed vt superbiam ac iactantiam ex-
cinderet. Aliud enim μεγαλοφροσύνη, hoc
est animi magnitudo, aliud superbia, hoc
est, arrogātia designat. Siquidē illa omnia,
quæ accidunt, infra suam fortitudinē po-
sita esse ducit: hæc autem omnes homines

Q q